A°. 1827. N°. 44.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 12 April.

FRANKFORT, den 8. April.

Uit Konstantinopel wordt den 10. Maart het volgende geschreven: » De onderhandelingen der Russische, Engelsche en Fransche gezanten, ten aanzien der Grieken, duren voort, en hunne eischen gaan, naar men hoort, van steeds ernstigere bedreigingen verzeld. Doch tot heden is iedereen overtuigd, dat de Porte, wijl zij hare souvereiniteits regten daardoor gekrenkt acht, alles zal afslaan. De reis-effendi heeft de voorslagen reeds mondeling voor onaannemelijk verklaard, vermits zij met de hooge regten des sultans, en zelfs met het gezonde menschenverstand strijdig zijn! Sommigen meenen hier, dat, wanneer er schriftelijk weigerend antwoord van den divan mogt volgen, de gezanten van Engeland en Rusland alsdan tot het uiterste zouden overgaan. De Porte daarentegen schijnt te gelooven, dat het bij dreigementen blijven zal. Uit hare houding moet men dit ten minste opmaken."

— Den 1. Maart is te Corfu, overeenkomstig de constitutie der Jonische eilanden, de 3 sessie van het tweede parlement plegtstatig geopend.

Van den 9. April.

Men heeft heden uit Konstantinopel de volgende berigten:

10 *Maart*. De Britsche gezant, de heer *Stratford Canning*, heeft op zijne nota, betrekkelijk Griekenland, welke hij den 5. Februarij ll. heeft overhandigd, van de Porte nog geen schriftelijk antwoord ontvangen, en vermits de mondelinge verklaringen van den reis-effendi op deze voorslagen, zoo wel aan den heer *Stratford Canning*, als aan den Russischen gezant, weinig uitzigt op toegevendheid van den divan overlaten, zoo zouden deze beide ministers overeengekomen zijn, nu eenen bepaalden dag af te wachten, en alsdan gemeenschappelijk met den grootsten nadruk de laatste stappen te doen. Wat den Franschen gezant betreft, zijne volmagten schijnen hem nog niet toe te laten, om tot het uiterste over te gaan, en ofschoon hij den reis-effendi geraden heeft, de bedoelde voorslagen aan te nemen, beweert men echter, dat zijn hof wel tot de inzigten van Londen en Petersburg, betrekkelijk de Grieken, genaderd is; doch dat hij tot het protokol van 4 April 1826 nog niet formeel toegetreden is. Dit is echter onwaarschijnlijk, en in den grond van weinig beduidenis, wijl hij door het aanraden der aanneming van de voorslagen toch eene zijdelingsche toetreding heeft te kennen gegeven. Het schijnt dat de Porte op tweedragt onder de hooge bondgenooten rekent en in den waan verkeert, dat het bij loutere vertooningen zal blijven.

Konstantinopel 11 *Maart*. De indirecte toetreding van Oostenrijk en Pruissen tot de Russische en Engelsche voorstellen, opzigtens de Grieken, is, naar men verneemt, nu insgelijks gevolgd, daar zoo wel de Oostenrijksche internuntius, de heer *van Ottenfels*, als de Pruissische zaakgelaste, de heer *van Miltitz*, den reis-effendi aangeraden hebben, de voorslagen van Engeland en Rusland aan te nemen. Men vermoedt derhalve, dat deze hoven tot het conferentie-protokol van 4 April 1826 of reeds toegetreden zijn, of het eerlang doen zullen. Deze wending kan geschikt zijn om de Porte uit den waan te brengen, dat het bij bloote vertooningen zal blijven. — Bij Athene zouden de zaken weder eene betere wending voor de Grieken genomen hebben."

Uit Triest wordt den 30. Maart het volgende gemeld: » De jongste brieven uit Corfu van den 16. Maart bevestigen de gunstige tijdingen ten aanzien der citadel van Athene.

» De Grieken hebben dit bolwerk op nieuw van leeftogt voorzien en den seraskier ver van Athene teruggedrongen, gedurende welken tijd er mond- en krijgsbehoeften in de citadel zijn gebragt. *Omer*-pacha heeft bij Distomo een aanzienlijk verlies geleden."

WEENEN, den 3. April.

De Oostenrijksche *Beobachter* geeft berigten uit Konstantinopel van den 10. Maart, volgens welke de Turksche regering voortgaat, met waakzaamheid en gestrengheid de openbare rust en orde te handhaven. Nog steeds worden er lieden, bijzonder uit den handwerkstand, die met de janitsaren in verbindtenis gestaan hebben of geen borg voor hun gedrag kunnen stellen, uit de stad verbannen. — De arbeid in het tuighuis, alsmede het bouwen der kazernen wordt met den grootsten ijver voortgezet. Ook is men onvermoeid bezig met het oefenen der nieuwe troepen. — Volgens tijdingen uit Bosnie, waren de bewoners dezer provincie, die aanvankelijk toonden met de nieuwe inrigtingen der Porte niet te vreden te zijn, sedert de aankomst van den nieuwen stadhouder, *Abdurrahman*-pacha, geheel veranderd en thans gunstig gestemd voor de maatregelen, die de grootvizier voorgeschreven had.

MADRID, den 30. Maart.

Ons gouvernement heeft reeds aan dat van Portugal een gedeelte der wapenen doen terug geven, die den opstandelingen zijn ontnomen, en weldra zal ook het nog overige gedeelte worden uitgeleverd, waartoe de orders reeds zijn gegeven. Honderd vijftig paarden worden alleen terug gehouden, als eene vergelding voor een gelijk getal, hetwelk door Spaansche deserteurs naar Portugal vervoerd, en aldaar verbleven is.

De Koning heeft, zonder tusschenkomst van eenigen minister, orders gegeven om onverwijld den markies *de Chaves* en den markies *de Canellas*, Spanje te doen ontruimen, ingeval zij zich nog aldaar bevinden.

Vóór acht dagen is een troep Spaansche uitgewekenen uit Portugal over de grenzen gekomen en heeft eenig vee, nabij Badajo, weggevoerd. Het zou mogelijk kunnen zijn, dat men zich van het voorwendsel, ter voorkoming van dergelijke invallen, bediende ten einde de troepen de grenzen te doen naderen.

De terugkomst van den markies *d'Aleanizas*, den graaf *de Villa-Franca*, den hertog *de Frias* en den markies *de Sancta-Cruz* te Madrid, heeft verwondering gebaard. De twee eersten waren van daar verwijderd, uit hoofde zij, in hoedanigheid van nationale militiers, den Koning te paard naar Sevilie hadden begeleid. Alle vier zijn aan het hof voorgesteld, en zijn in hunne bedieningen bij Z. M. hersteld. Men merkt in dezen oogenblik in de handelingen des gouvernements eenige blijken van gematigdheid op, waarvan hetzelve sedert eenen geruimen tijd geen voorbeeld had gegeven.

LONDEN, den 6. April.

Tot heden is de post van eersten minister, dien lord *Liverpool* bekleedde, niet vervuld. De oppositie-bladen beweren, dat men verlegen is met de keus, daar de beginselen van den heer *Canning* niet in alle deelen stroken met die welke de aristocratische partij aankleeft.

— Volgens den openbaar gemaakten staat der inkomsten van het Rijk, bedragen dezelve over het jaar, dat met 5 April is afgeloopen, 1,709,897 pond sterling minder dan het laatst voorgaande. De drie maanden, welke met 5 April 1826 afliepen, hebben 469,548 p. st. meer opgebragt, dan die met 5 April 1827 zijn afgeloopen. Onder de ontvangst van de eerst gemelde drie maanden was echter begrepen eene som van 100,000 p. st. welke door de Nederlanden ingevolge traktaat was betaald. Ook heeft er in dezelve drie maanden op een artikel eene buitengewone ontvangst plaats gehad.

— In de zitting van het lagerhuis van den 3 dezer, kwam de roedrager berigten, dat de heeren leden *Beresford*, *Grant* en *Labouchere*, ingevolge het besluit in eene vorige zitting genomen, zich in hechtenis bevonden. Er werd last gegeven om hen in vrijheid te stellen, tegen betaling der bepaalde boete.

PARYS, den 8. April.

Een dagblad der jezuiten, dat te Lijon geschreven wordt, merkt aan, dat degenen, die het lijk van den hertog *de la Rochefoucault* tegen den wil der politie hebben willen dragen, oproerlingen zijn, en dat men geene tooneelen, zoo als die bij deze begrafenis hebben plaats gehad, te wachten heeft, als men biddende voor den overledene de lijkkoets volgt. Hetzelfde dagblad heeft vroeger aangeraden, om, als men lijken van de kerk af wilde dragen (zoo als met overledenen, die bij het volk bemind waren, eenige malen had plaats gehad) de gewapende magt de gedienstige dragers moest uiteendrijven. Bij de begrafenis van den hertog *van Liancourt* heeft men zoodanige dragers reeds met de bajonet over hoop geworpen. Het zal nu te bezien staan of de jezuiten van Lijon ook zullen bevelen, om voortaan degenen die niet biddend achter de lijkkoets aangaan, zonder genade neder te sabelen.

— Volgens eene opgave, welke men in de dagbladen vindt, is in zeven jaren, namelijk van 1820 tot 1827, alleen te Parijs eene som van 192,710,511 franken in de loterij gelegd; van de belasting op allerlei spelen heeft het land, in dien tijd 38,500,000 franken getrokken, en de patenten, die aan de ligtekooijen uitgereikt worden (bedragende voor elk derzelve 3 franken per maand) hebben meer dan 2,500,000 franken opgebragt! Tegen die schandelijke inkomsten hebben de jezuiten geene aanmerkingen.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Vrijdag den 6. April.

Opening omtrent elf ure. Z. Exc. de minister van justitie is in de vergadering tegenwoordig.

Een request, houdende verzoek dat het kantonsgeregt te Maseik mag worden behouden, wordt naar de commissie verzonden.

Er wordt hulde gedaan van twee boekwerken, welke in de bibliotheek zullen worden geplaatst; het eene van den heer *Tarte Cadet sur les* 18 *cours provinciales*; het andere van den heer *de Jong*, *Dictionnaire de l'enregistrement et du timbre*.

De discussie over het *ontwerp van wet op de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie* wordt hervat.

De heer *Taintenier* zegt, dat, om het ontwerp wet te kunnen beoordeelen, men doordrongen moet zijn van den geest onzer grondwet, waarvan hij onderscheiden artikelen onderzoekt en met elkander vergelijkt. Art. 182 dier grondwet komt hem voor een regel en eene uitzondering te behelzen; het is overgenomen uit de grondwet van 1814, het moet dus denzelfden zin behouden dien het in die wet had; hij kan derhalve de instelling van 18 provinciale geregtshoven goedkeuren, en hij ziet daarin geenszins die ongelegenheden, welke andere leden daarin hebben gevonden. Men moet zich hier niet aan theorien, maar aan de grondwet houden, deze is het rigtsnoer. Hij juicht, overigens, de verbeteringen toe, welke het eerste ontwerp ondergaan heeft, hij spreekt over de conflicten in den geest van hetgeen door den heer *de Stassart* gezegd is, en hij zal *voor* de wet stemmen.

De heer *Fallon* verklaart zich ook *voor* dezelve. De eerste redactie, zegt hij, was niet aannemelijk, maar na de veranderingen, welke daarin gemaakt zijn, naar aanleiding van de aanmerkingen der kamer, ziet hij geene zwarigheid de wet aan te nemen; hij toont wijders de voordeelen derzelve aan; hij is niet tegen de 18 hoven, hoezeer hij gelooft dat de grondwet dezelve niet stellig vordert, en dat zij de vrijheid laat om voor meer dan eene provincie een geregtshof aan te stellen. Hij is wijders van oordeel dat men, ten aanzien der conflicten, aan den Koning moet overlaten om in het hoogste ressort te beslissen; indien men die magt aan den Hoogen Raad wilde toekennen, zoude deze raad, die, hoe verheven ook, echter altijd een regterlijk ligchaam is, regter in zijne eigene zaak zijn; hij kan dus genoegen nemen met de artikels van het ontwerp dienaangaande.

De heer *de Brouckere* oppert vele bedenkingen *tegen* de wet, met opzigt tot de artikels, betrekkelijk de kantons-geregten en de assessoren die niet gesalarieerd worden; tot art. 63, hetwelk aan de arrondissements-regtbanken de magt geeft om, in correctionele zaken, in het hoogste ressort te wijzen, een bepaling welke hij volstrekt niet kan goedkeuren; even min kan hij zijne goedkeuring hechten aan art. 8, 23 en 30. Hij omhelst ook het gevoelen van den heer *Donker Curtius*, ten aanzien van het hooge traktement van *f* 15000, aan den president van den Hoogen Raad toegelegd, en ten aanzien der 18 geregtshoven, hoezeer hij, uit hoofde van dit laatste punt, het ontwerp niet zoude verwerpen, gelijk hij ook vertrouwt dat niemand hetzelve daarom alleen zal aannemen. Hij eindigt met den wensch, dat de Koning deze wet in nadere overweging neme en er spoedig eene andere aanbiede, meer overeenkomstig met de grondwet.

De heer *de Moor* verdedigt het ontwerp tegen eenige aanmerkingen daartegen aangevoerd; hij erkent echter dat het voor verbeteringen vatbaar is. Ten aanzien der conflicten, der provinciale hoven, der niet toelating der appèllen in correctionele zaken (art. 63) omhelst hij hetgeen dienaangaande in het ontwerp is bepaald. Hij eindigt met te zeggen, dat hij gelooft dat men geene organisatie der regterlijke magt zal erlangen op andere grondslagen gevestigd, dan die welke in het aangeboden ontwerp voorkomen. Hij zal dan *voor* de aanneming van hetzelve stemmen.

De heer *van de Poll* kan geen genoegen nemen met de artikels, betreffende de conflicten, daar zij op den Koning alleen alle verantwoordelijkheid doen rusten en al het hatelijke daarvan doen nederkomen. Hij is van oordeel dat de grondwet aan den wetgever, ten aanzien van het getal der provinciale geregtshoven, alle vrijheid laat. De grootste zwarigheid vindt hij in art. 36 van het ontwerp, waarbij aan den kantonsregter de bevoegdheid wordt gegeven om *alleen* regt te spreken. Dit strijdt, naar zijn inzien, tegen art. 184 der grondwet, hetwelk zegt, dat de civiele justitie wordt uitgeoefend door provinciale geregtshoven en *civiele regtbanken*. Het komt hem voor, dat het gevaarlijk is, zulk eene magt aan een enkel persoon toe te vertrouwen, en dat de grondwet zulks niet gewild heeft, daar zij tot de uitoefening van de civiele justitie *hoven* en *regtbanken* vordert; niet een *enkel regter*. Hij voert nog eenige andere bedenkingen tegen de wet aan, en doet gapingen in dezelve opmerken. Daar zij hem voorkomt gebrekkig te zijn en tegen de grondwet te strijden, kan hij er zijne goedkeuring niet aan hechten.

De heer *Fabri-Longré* verklaart zich mede *tegen* dezelve, doch de zwakke stem des redenaars heeft ons belet hem in zijne redeneringen te volgen.

De heer *van Toulon* voert onderscheiden bedenkingen tegen de wet aan, met opzigt tot art. 36 wegens de magt aan den kantonsregter gegeven, om *alleen* regt te

spreken, met opzigt tot de niet-toelating der appèllen in correctionele zaken, en ten aanzien van de arrondissements-regtbanken, die aan de provinciale hoven zijn verbonden. Hij zal nadere inlichting afwachten om zijne stem te bepalen.

De heer *Trenteseaux* spreekt in den geest van de redevoering van den heer *Taintenier*, waarop hij zich zelfs beroept, door hoofdpijn verhinderd wordende zijn advijs geheel uit te brengen, en zich voorbehoudende het te vervolgen. Art. 23 levert voor hem eene groote zwarigheid op, daar het alleen gewag maakt van de publiciteit der pleiddooijen en niet spreekt van de publiciteit der instructie voor zoo veel het hooren der getuigen betreft. Indien hij daaromtrent geene voldoende ophelderingen erlangt, zoude hij alleen daarom de wet niet kunnen aannemen. Hij behoudt zich zijne stem voor.

De heer *Mesdach* brengt een zeer uitvoerig advijs uit, ten voordeele van de wet. De antwoorden van het gouvernement op de aanmerkingen der kamer, komen hem voldoende voor; het ontwerp, zegt hij, behelst vele verbeteringen in den tegenwoordigen staat van zaken; hij toont die aan, en zegt, onder anderen, dat er eene menigte zaken bij het geregtshof te Brussel ten achteren zijn, en dat een prokureur van Antwerpen hem onlangs nog verzekerd heeft, dat hij voor de veertigste keer te Brussel kwam wegens dezelfde zaak, en dat zij nog niet afgedaan was, waaruit hij de noodzakelijkheid van een grooter aantal hoven, dan er thans aanwezig zijn, wilde aantoonen. Ik stem, zegt hij ten slotte, *voor* het ontwerp en voeg er den wensch bij, dat het spoedig in werking moge worden gebragt.

Het is omtrent vier ure; de zitting wordt opgeheven en geadjourneerd tot morgen ten 10 ure. Daar zijn nog 12 redenaars die zich hebben ingeschreven om het woord te voeren.

Zitting van Zaturdag den 7. April.

Opening omtrent elf ure.

Drie verzoekschriften, strekkende tot het behoud van de arrondissements-regtbank te Gorinchem en [illegible] kantons-geregten te Bastogne [illegible] te Hoefalise, worden naar de commissie verzonden.

De discussie over het ontwerp van wet op de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie wordt hervat.

De heer *van Boelens* toetst het ontwerp aan de verordeningen der grondwet, het eenige rigtsnoer in deze, en vindt hetzelve daarmede overeenkomstig; hij toont wijders de voordeelen van hetzelve aan, verdedigt de artikels 3, 4 en 5, wegens de conflicten en zal *voor* hetzelve stemmen.

De heer *le Hon* vindt in het aangeboden ontwerp vele bepalingen, waaraan hij gaarne zijne goedkeuring hecht, maar hij ontdekt er ook tevens eenige onvolkomenheden in, welke hem het aannemen van hetzelve, in zijn geheel, beletten. Zoo kan hij zich niet vereenigen met hetgeen in art. 3, 4 en 5 wegens de conflicten is voorgedragen. De uitvoerende en regterlijke magten moeten van elkander afgescheiden blijven; de Koning kan derhalve niet in het hoogste ressort over een opgeworpen conflict uitspraak doen, omdat hij alsdan eene regterlijke daad zoude uitoefenen, hetwelk in eene constitutionele monarchie, als die van het koningrijk der Nederlanden, alwaar de magten afgescheiden zijn, niet mag plaats hebben. In Portugal is het anders gesteld: de constitutie van dat rijk heeft eene bemiddelende magt *(pouvoir moderateur)* aan den Koning toegekend; aldaar dus kan de Koning tusschen beide komen, indien de administrative en judiciele magten het over de competentie niet eens zijn; maar volgens ons maatschappelijk verbond heeft de Koning die magt niet, kan de Koning over de competentie niet oordeelen, dit behoort alleen aan den Hoogen Raad, deze alleen is de ware regter om over de conflicten te beslissen, en zulks is zelfs in het belang van den Koning zelven. Zoo in Frankrijk het administratief gezag over de conflicten uitspraak doet, verdient dit bij ons geene navolging: men merke echter op dat, onder de keizerlijke regering, de naam des Keizers daarin steeds gespaard werd, en dat de staatsraad alleen besliste. De tweede bedenking des redenaars betreft de bepaling van artikel 8, waarbij het openbaar ministerie afhankelijk wordt gemaakt van de uitvoerende magt. Hij kan die niet goedkeuren, even min als die van art. 63, en die van art. 67, betrekkelijk de 18 provinciale hoven, en zal *tegen* de wet stemmen.

De heer *van Heiden tot Reinestein* verklaart zich in een kort Fransch advijs *voor* de aanneming der wet, en antwoordt aan diegenen, welke gemeend hebben dat ten minste de provincie Drenthe geen geregtshof behoeft te hebben. Die provincie is bij de grondwet als eene afzonderlijke provincie erkend; de redenaar ziet dus niet waarom zij ook niet dezelfde voordeelen zoude hebben, welke aan de overige provincien worden toegekend.

De heer *Geelhand della Faille* verdedigt het ontwerp en zal *voor* hetzelve stemmen.

De heer *Dyckmeester* verdedigt voornamelijk de bepalingen van de artikels 3, 4 en 5 wegens de conflicten; van art. 8 wegens de afhankelijkheid van het openbaar ministerie van het uitvoerend gezag, en merkt aan dat het openbaar ministerie eigenlijk niet behoort tot de regterlijke magt, waardoor de redenaar verstaat alleen den regter die regt spreekt, maar tot de uitvoerende of souvereine magt, uit wier naam regt wordt gesproken; het moet derhalve ondergeschikt zijn aan de bevelen van die magt, gelijk bij dat artikel is bepaald. Hij verklaart zich ook voor de bepaling van art. 63 en zal het ontwerp aannemen.

De heer *Angillis* is van oordeel dat de grondwet alle vrijheid laat, ten aanzien van het getal der hoven van appèl; maar meent tevens dat drie hoven niet genoegzaam zijn voor de behoeften der ingezetenen, en dat dus het thansbestaande getal behoort te worden vermeerderd. Hij juicht de bepaling toe, waarbij aan de provinciale hoven de criminele regtspleging is toevertrouwd. Hij maakt nog eenige aanmerkingen wegens de conflicten; vindt verbeteringen, doch heeft ook zwarigheden, en zal het einde van de discussie afwachten om zijne stem te bepalen.

De heer *de Rouck* laat zich uit in denzelfden geest, en behoudt zich ook zijne stem voor.

De heer *van Asch van Wijck* zegt dat de tegenwerpingen, waarmede men de voorgestelde wet bestreden heeft, hem bevestigd hebben in zijn gevoelen, dat zij de goedkeuring der kamer verdient. Hij verdedigt voorts de bepalingen wegens de conflicten. De regterlijke magt, zegt hij, zoude een volstrekt gezag worden, indien men aan haar [illegible] in geschillen over de competentie der magten, in het hoogste ressort, [illegible]; dit komt alleen aan den Koning als het hoofd van den Staat toe. In art. [illegible] der grondwet, indien men het met andere artikels dier wet vergelijkt, waarin men ook de woorden *ten ware, ten zij* aantreft (als in art. 124 en andere), vindt de redenaar een [illegible] uitzondering, en dus komt het hem voor, dat de grondwet als regel gesteld heeft dat elke provincie een geregtshof zal hebben. De hollandsche tekst is duidelijk, hieromtrent [illegible] de fransche tekst zegt het tegendeel niet; men moet zich dus aan den hollandschen tekst houden, die het denkbeeld des wetgevers duidelijk heeft uitgedrukt. Indien [illegible] handelden en minder geregtshoven wilden daarstellen, zoude de natie ons [illegible]; gij hebt onzen wil miskend, wij hebben een geregtshof voor elke provincie [illegible] en gij geeft er ons minder; gij hebt uw mandaat, in de grondwet duidelijk bepaald, niet nagekomen. De redenaar beweert eindelijk, tegen den heer *le Hon*, dat ook bij ons, volgens onze grondwet, er eene bemiddelende magt *(un pouvoir moderateur)* in den persoon des Konings bestaat. Hij zal *voor* de wet stemmen.

De heer *de Gerlache.* In een zeer uitgebreid advijs, hetwelk omtrent een uur geduurd heeft, ontwikkelt de redenaar nader de redenen door de heeren *Barthelemy*, *Donker Curtius* en *Le Clercq* tegen de wet aangevoerd met opzigt voornamelijk tot de conflicten, tot de 18 hoven en tot de arrondissements-regtbanken, zamengesteld uit raadsheeren van het hof. Men kan niet, zegt hij, van het hof naar het hof appelleren, gelijk echter nu zal plaats hebben: want de zes regters, die de arrondissements-regtbank zullen uitmaken in de hoofdplaatsen, zijn leden van het hof.

De heer *van Utenhove* merkt aan, dat de grondwet de 18 hoven wil en dat de natie dezelve verlangt. Het ontwerp zal zijne goedkeurende stem erlangen.

De heer *Beelaerts van Blokland* was niet van voornemen het woord te voeren, maar hij heeft eenige bedenkingen tegen het ontwerp hooren maken, waarop hij gemeend heeft te moeten antwoorden. Vooraf vraagt de redenaar de schriftelijke mededeeling der [illegible] verklaring, waarmede Zijne Exc. de minister van justitie de discussie geopend heeft; deze moet voor de kamer niet verloren gaan; doch indien de minister, zegt hij, daarin eenige zwarigheid mogt vinden, verzoek ik dat daarvan melding in de notulen der kamer worde gemaakt. De redenaar de drie punten, welke de minister heeft toegelicht, herhaald hebbende, dringt zijn verzoek aan.

De voorzitter antwoordt, dat, indien de minister zijne verklaring niet schriftelijk overgeeft, dezelve in de notulen niet kan worden ingelascht.

De minister antwoordt niet.

De heer *Beelaerts* vervolgt. Hij antwoordt, vooreerst, op de aanmerkingen tegen de artikels 3, 4 en 5, wegens de conflicten, in het midden gebragt. Hij kan niet toestemmen in hetgeen men gezegd heeft van de verdeeling der magten. De souvereiniteit, zegt hij, berust bij den Koning, de souvereine magt is door de grondwet getemperd, beperkt, gewijzigd: uit die souvereine magt des Konings vloeijen alle andere magten voort, ook de regterlijke magt, welke derhalve, behoudens hetgeen daaromtrent in de grondwet is bepaald, aan de souvereine magt ondergeschikt blijft, even als de administatieve magt. Wanneer er nu tusschen de regterlijke en de administrative magten geschillen wegens de bevoegdheid derzelve ontstaan, komt het alleen aan de souvereine magt, dat is aan den Koning, toe, om te beslissen. Zoo is ook het openbaar ministerie, hetwelk de redenaar oordeelt tot de uitvoerende magt te behooren, natuurlijk verpligt de bevelen dier magt na te komen. De bepaling derhalve van artikel 8 van het ontwerp is alzins goed te keuren; of zoude het dan, vraagt de redenaar, van den wil, de kunde, heid of nalatigheid van eenen substituut-prokureur des Konings moeten afhangen, dat de misdaad vervolgd wierd, dat de wet al of niet wierd uitgevoerd? Neen, de souvereine en uitvoerende magt moet hieromtrent bevelen kunnen geven, in het belang van de maatschappij; hier geldt dan het het *salus publica suprema lex esto*. Een lasthebber kan niet onafhankelijk zijn van den lastgever.

De redenaar antwoordt op de bedenking, door den heer *van de Poll* tegen artikel 36 aangevoerd, (houdende dat een kantonsregter *alleen* regt zal kunnen spreken) en waarin hij eene tegenstrijdigheid vindt met art. 184 der grondwet. De heer *Beelaerts* zegt dat men door *regtbanken* en *hoven* verstaan moet een zedelijk wezen *(persona moralis)* en dat het getal der regters niet in aanmerking komt; eene regtbank uit één regter bestaande, is zoo wel eene regtbank als die waarin vijf of meer regters zitten. Ook de groot-kanselier van Engeland doet *alleen* regt, en echter wordt zijne uitspraak gezegd te zijn van het *hof*.

Ten aanzien van de aanmerking van den heer *de Gerlache*, namelijk, dat men niet kan appelleren van het hof naar het hof, antwoordt de redenaar, met den minister van justitie, dat de zes regters die in de hoofdplaats de regtbank van eersten aanleg uitmaken, als arrondissements-regters uitspraak doen, van welke men dus zeer gevoeglijk naar het hof kan appelleren.

Eindelijk gelooft de redenaar dat deze arrondissements-regtbanken, ook in de groote steden hare werkzaamheden zeer wel zullen kunnen verrigten met een getal van zes regters, en dat de 18 geregtshoven eer bevorderlijk dan nadeelig zullen zijn aan de eenheid der regtsgeleerdheid, daar de Hooge Raad alleen die eenheid zal daarstellen, terwijl wij nu de regtsgeleerdheid van drie hoven hebben, namelijk, van het hof van Brussel, van 's Gravenhage en van Luik. — Het zal ook hier aan bekwame leden ontbreken voor de geregtshoven. — De instelling der 18 provinciale geregtshoven is overeenkomstig de grondwet, welke door den redenaar wordt uitgelegd in den zin der redenaars die voor de wet hebben gesproken. Hij zal *voor* de wet stemmen, alhoewel hij niet alle bepalingen van dezelve goedkeurt.

Het is omtrent half vijf ure. De zitting wordt opgeheven en geadjourneerd tot Maandag ten tien ure.

In de zitting van Maandag zijn de discussien over het bovengemelde ontwerp voortgezet. De volgende heeren hebben gesproken: *Sijpkens*, voor, *de Secus* tegen, de heer *Bijleveld* voor; de heer van *Crombrugghe* tegen, de heer *Boddaert* voor, *van Genachten* voor, *Trentesaux* voor, *Dotrenge* tegen, *van der Goes* tegen, de heer *Barthelemy* nader tegen.

Tusschen de derde en vierde redevoering (van den heer *Bijleveld* en *van Crombrugghe*) werd door den voorzitter aan de kamer berigt, dat hij eene boodschap van den Koning ontvangen heeft, welke van een hoog belang is en die hij door den heer griffier zal doen voorlezen. Bij die boodschap wordt ter kennis der kamer gebragt, dat het aan Z. M. is voorgekomen nuttig te zijn, de artikels 3, 4 en 5 van het thans in discussie zijnde ontwerp van wet (wegens de conflicten) daaruit weg te laten, zoo dat dezelve moeten worden gehouden voor vervallen. Daar die artikels op zich zelve staan en zonder verband zijn tot het overige van de wet; stelt de voorzitter voor, de koninklijke boodschap niet naar het onderzoek der afdeelingen te verzenden, maar de discussie te doen voortgaan, en wordt dien overeenkomstig besloten.

De discussie zou Dingsdag morgen voortgezet worden.

ARNHEM, den 11. April.

Ter vervulling der vakature alhier, veroorzaakt door het emeritaat van Ds. *J. Veltman*, is, na gunstig verkregen handopening, door den Grooten Kerkenraad der Hervormde Gemeente alhier, op gisteren geformeerd het navolgende twaalftal: DD. *de Kanter*, predikant in den Briel; *J. Brave*, te Doetinchem; *J. Muntendam*, te Noorddijk; *J. S. Wor*, te Gorinchem; *M. van Meteren*, te Amersfoort; *J. C. Rhiem*, te Bommel; *A. Molenaar*, te Sneek; *P. H. Hugenholtz*, te Harderwijk; *G. Lamers*, te Harderwijk; *J. G. [illegible] Sandbrink*, te Driebergen; *A. Brown*, te Elkum; *A. F. Kersten*, te Rhenen.

ZETTING DER PRYZEN VAN *BROOD EN MEEL*,
Te ARNHEM, *den 9. April 1827.*
BINNEN DE STAD EN SCHEPENDOM.

Een Roggebrood van 5 ponden Nederlandsch	f 0 — $47\frac{1}{2}$
Het halve dito van 2 ponden 5 oncen	- 0 — 24
2 once Wittebrood	- 0 — 05
1 » 8 looden Fransch- of Vloerbrood	- 0 — 05
Een pond Tarwebrood	- 0 — 15
Het halve	- 0 — $07\frac{1}{2}$
Een Nederl. Schepel Weiten Meel	- 1 — 29
Een Schepel best Gruttemeel	f 1 — 15
Een Kop dito	- 0 — 12
Een Schepel Tweede meel	- 0 — 60
Een Kop dito	- 0 — $06\frac{1}{2}$

ARNHEM, den 12. April.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 11. April 3 El 5 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 15 D

Den 12. dito 3 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 10 D

Te ARNHEM is op den 10. April 1827, des avonds bij [illegible] uren, door Gods goedheid vrij voorspoedig verlost van een Zoon, *HELENA FRANCISCA B[illegible]S*, veel geliefde Echtgenoote van A. B. Z[illegible] WARTEL, *Commissaris van policie* [illegible].

Te DOODEWAARD, overleed op heden, den 6. April 1827, de Heer *HENDRIK SLINGERVOET*, *Burgemeester van Doodewaard.*

Heden overleed, in den ouderdom van ruim 70 jaren, aan een langzaam verval van krachten, de Hoog Wel Geb. Heer *W. G. J.* BARON *VAN RHEMEN TOT RHEMENSHUIZEN*, *Lid van de Ridderschap, en Staten van Gelderland, Districts-Commissaris van Veluwen-Zoom en Middel-Veluw.*

ZUTPHEN,
den 7. April 1827.

---

† † † Het PLAATSELIJK BESTUUR van † § *EDE*, zal, onder nadere approbatie, op Dingsdag § den 17. April aanstaande, des voormiddags ten tien ure, ten huize van *G. v. D. CRAATS*, in het Logement *de Posthoorn*, te *Ede*, aan de minstaannemenden publiek Aanbesteden:

1. *Het* BOUWEN *van een* NIEUW SCHOOLGEBOUW, *in het dorp Bennekom.*

2. *Eenige noodwendige* REPARATIEN *en* VERNIEUWINGEN *aan de Torens te Ede, Bennekom en Lunteren.* En

3. *Het* REPAREREN *en* VERNIEUWEN *van het* UURWERK, *in den Toren te Ede.*

Waarvan de Bestekken en Conditien, dagelijks, uitgenomen Zondags, in het Gemeente-Lokaal te *Ede*, voor een ieder ter visie zullen liggen.

† § † Men is voornemens, om, ten overstaan van den Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, residerende † † † te *Arnhem*, ten huize van Mejufvrouw de Weduwe *PEPFENHAUSER*, in *het Zwijnshoofd* aldaar, op Donderdag den 26. April 1827, bij inzet en veertien dagen daarna, zijnde Donderdag den 10. Mei, bij toeslag, telkens des avonds ten zes ure, in het openbaar te veilen, en genoeg geldende, te verkoopen:

1. Een kapitaal HEERENHUIS, voor weinig jaren geheel nieuw opgetimmerd, genaamd *HET KASTEEL*, gelegen in de Provincie *Gelderland*, even buiten en onder de Gemeente *Huissen*, op een uur afstands van *Arnhem*, bestaande uit vier VERDIEPINGEN, bevattende een aantal BOVEN- en BENEDENKAMERS, EETZALEN, KABINETTEN, alle met smaak Geplafoneerd en Behangen, zeer aangenaam gelegen en schoone uitzigten opleverende, met daarbij behoorende KOEIJEN- en PAARDENSTAL, TUINMANS HUIS en SCHUUR, zeer vruchtbare TUINGRONDEN en BOOMGAARDEN, voorzien van zeer wel dragende VRUCHTBOOMEN, alles vrij en achter een daarom gaande GRACHT gelegen. — Voorts eenige opgaande BOOMEN buiten de Gracht, doch aan dit perceel gelegen, met het daarbij behoorende REGT van POOTSTEDE, te zamen ongeveer groot 1 Bunder, 70 Roeden en 30 Ellen. — En eindelijk eene overheerlijke daar in de nabijheid zijnde VISSCHERIJ, rijk van Visch, en bevattende eene oppervlakte van ongeveer 11 Bunders en 92 Roeden.
In gebruik, te aanvaarden met primo Julij 1827.

2. Een BOSCH, bestaande uit jonge opgaande PEPPELEN en WILLIGEN BOOMEN, mitsgaders eenig ELZEN HAKHOUT, welig groeijende, en bij den dag aanwinnende, almede onder *Huissen*, digt in de nabijheid van het eerste perceel gelegen, groot circa 5 Bunders en 11 Roeden. — Te aanvaarden als het eerste perceel.

3. Ongeveer 17 Bunders buitengemeen vruchtbaar HOOI- of WEILAND, buitendijks onder *Huissen* gelegen, almede in de nabijheid van de beide voorafgaande perceelen.

Massa van de perceelen 1 en 2. En
Massa van de perceelen 1, 2 en 3.

Aanwijzing zal men kunnen bekomen bij den op het Huis wonende Eigenaar, terwijl de veilconditien, gedurende acht dagen, voor den inzet, voor een ieder ten lezing zullen liggen ten Kantore van den voornoemden Notaris, van des morgens tien tot des namiddags ten twee ure.

*** OPENBARE VRYWILLIGE VERKOOPING

Van de navolgende ONROERENDE GOEDEREN, herkomstig uit de Nalatenschap van wijlen den Hoog Welgeboren Jonkheer Mr. *JOHAN BRANTSEN*, in leven *Lid der Provinciale Gedeputeerde Staten van Gelderland*, en deszelfs Echtgenoote wijlen Vrouwe *MARIA LEOPOLDINA CATHARINA VAN HASSELT*, waarvan de inzet zal plaats hebben ten huize van de Weduwe PEPFENHAUSER, in het Logement *het Zwnijshoofd*, te *Arnhem*, op Woensdag den 25. April 1827, des middags ten 4 ure, terwijl de toeslag veertien dagen daarna, op Woensdag den 9. Mei 1827, ter zelfder plaats en uur zal ergaan, alles ten overstaan van den Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, residerende te *Arnhem*.

Onder ARNHEM.

1. Perceel. Het sedert vele jaren teregt beroemde BUITENGOED, de *LIGTENBEEK*, gelegen aan weerszijden van den eerstdaags te bestraten Postweg van *Arnhem* naar *Amsterdam*, op eenen afstand van ruim drie kwartier uur gaans van eerstgemelde Stad, bestaande uit:

Een logeabel HEERENHUIS, gelegen ten Zuiden van den gemelden Postweg, in zijn geheel bevattende een Boven- en Benedenkamers, voorts bekwame Keuken, Kelder, Zolder en Domestieke Kamers, annex Koetshuis en Stalling voor zeven Paarden. — Eene Tuinmanswoning met de daarbij behoorende Bergplaatsen, gelegen op eenen kleinen afstand van het Huis (uitmakende de vleugel ter linker zijde).

Voorts zeer uitgestrekte Tuinen, Boomgaarden, en met den meesten smaak aangelegde Wandelingen, doorsneden met Vijvers en loopend Water, zijnen oorsprong op de plaats zelve hebbende, en waarvan, door aanleg van Kaskade en andere Waterwerken, zeer veel partij is getrokken tot veraangenaming en verfraaijing dezer Buitenplaats.

Een aantal wel ter groei staande Akkermaals Bosschen en eene zeer aanzienlijke partij veel waarde hebbende opgaande Boomen, van allerhande soorten van Hout.

Dan nog is daaronder mede begrepen eene Bouwmanswoning, (staande op eene kleinen afstand van het Huis en uitmakende den vleugel ter regter zijde) met alle verder daarbij behoorende Gebouwen, ongeveer acht Bunders Bouwland, eene en eene halve Bunder Weideland, benevens het regt van Schaapsdrift, als van ouds. Alles te zamen aan of bij elkander gelegen en volgens opmeting voor het Kadaster, in zijn geheel groot 81 Bunders, 60 Roeden en 58 Ellen.

Daarenboven gehooren tot dit perceel de opgaande Boomen, staande op de Heide tusschen de *Ligtenbeek* en den *Schelmschen Weg*, eindelijk nog de opgaande Boomen ten zuiden en noorden van den *Amsterschen Postweg*, beginnende van de *Ligtenbeek* tot daar waar dezelve ten zuiden aan die van den Heer *J. N. van Eck* en ten noorden aan die van den Heer *G. van Riemsdijk* aansluiten, en zulks met het regt van bepoting, in voege zulks aan vorige eigenaars van de *Ligtenbeek* is geconcedeerd.

2. Perceel. Het van ouds, wegens deszelfs overheerlijke ligging wijd en zijd bekende en aangename BUITENGOED *HULKESTEIN*, gelegen op twintig minuten gaans van de stad *Arnhem*, tusschen den *Rijnstroom* ten zuiden en den *Klinkerstaatweg* van *Arnhem* op *Utrecht* ten noorden, bestaande uit:

Een Hecht en Sterk welverdeeld Heerenhuis met Toren, waarin acht zoo Beneden- als Bovenkamers, buiten en behalve Keuken, Kelders en Domestieke Kamers.

Eene Tuinmanswoning, op eenen kleinen afstand ter linker zijde van het Heerenhuis, waaraan annex Koetshuis en Stalling voor vijf paarden, mitsgaders eene Oranjerie, alles weinige jaren geleden, bijna geheel nieuw opgetimmerd.

Moes- en Broeituinen, gunstig op de Zon gelegen, met de vaste daarin zijnde Bakken en Boomgaard, voorzien van fijne weldragende Vruchtboomen.

Een Bosch van Opgaande Eiken- en andere Boomen, Waterpartijen, Bloemperken en Wandelingen, met smaak aangelegd.

Voorts nog aan de overzijde des Straatwegs:

Eene Bouwmanswoning en Erve, *de Lange Schuur*, met een aantal aan of bij elkander gelegen perceelen Bouwland, ter grootte van 8 Bunders, 48 Roeden en 10 Ellen, Boomgaard ter grootte van 82 Roeden en 40 Ellen; en circa 3 Bunders, 98 Roeden, 65 Ellen, beplant met opgaande Boomen, Akkermaals- en andere Houtgewassen, meest met Wandelingen doorsneden, die de overheerlijkste uitzigten opleveren.

Alles te zamen bevattende, ingevolge de opmeting voor het Kadaster, 19 Bunders, 83 Roeden en 55 Ellen, grenzende ten oosten den *Heijenoortschen Uitweg*, ten zuiden de *Utrechtsche Straat* en den *Rijnstroom*, ten westen het eigendom van den Heer *Cremer*, het Tolhuis en de *Klingelbeeksche Buurtweg*, en ten noorden het volgende derde perceel.

3. Perceel. Een BOEREN ERVE, de *Groote Hijenoort*, in vroegere tijden bekend onder de benoeming van het Goed *te Loopend in Loopener Mark*; waaronder begrepen 11 Bunders, 91 Roeden en 10 Ellen Bouwland, aan diverse perceelen. — Eene Bunder, 48 Roeden en 50 Ellen Boomgaard en Tuin, en 28 Bunders, 45 Roeden en 75 Ellen beplant met opgaande Boomen, Akkermaalshout en andere Houtgewassen, alles te zamen bevattende eene oppervlakte van 44 Bunders, 12 Roeden en 5 Ellen.

Grenzende ten oosten het 4. en 5. perceel, ten zuiden het 2. perceel, ten westen het 6. perceel en de eigendommen van den graaf *van Bijlandt* en Mr. *J. N. van Eck*, en ten noorden den *Amsterdamschen Weg*. (Het op dit Erf staande Woonhuis, benevens Schaapskooi, Schuur en Bakoven behooren in eigendom aan den tegenwoordigen pachter *Jan Jansen van Beek*.)

4. Perceel. Eene BOUWMANSWONING en ERVE, de kleine *Heijenoort*, aan den *Amsterdamschen Weg*, met nog eene dito Woning en Erve, genaamd *Rosorum*, almede aan denzelfden weg gelegen, waarin met succes wordt geexerceerd eene Herbergiers-Affaire met alle daartoe gehoorende gebouwen en getimmerten.

Voorts 7 Bunders, 4 Roeden Bouwland, 1 Bunder 28 Roeden, 70 Ellen Boomgaard en Tuin, 6 Bunders, 22 Roeden, 50 Ellen, beplant met opgaande Boomen, Akkermaal- en andere Houtgewassen, welke zeer aangename Wandelingen opleveren, en welk perceel bij uitstek geschikt is tot den aanleg eener buitenplaats.

Alles te zamen bevattende eene oppervlakte van 14 Bunders, 98 Roeden en 52 Ellen.

Grenzende ten oosten *Jacobus Burgers*, ten zuiden het 5. perceel en de Hervormde gemeente te *Arnhem*, ten westen het 3. perceel en ten noorden den *Amsterdamschen Weg*.

5. Perceel. Eene BOUWMANSWONING en ERVE, de *Voorste Heijenoort*, met de daarbij behoorende Gebouwen en Getimmerten.

Voorts 8 Bunders, 96 Roeden en 40 Ellen Bouwland, 1 Bunder, 51 Roeden en 20 Ellen Boomgaard en Tuin, mitsgaders eenige Opgaande Boomen, ten oosten van de *Heijenoortsche* en *Rosorumsche Uitwegen*.

Alles te zamen bevattende eene oppervlakte van 10 Bunders, 83 Roeden 90 Ellen.

Grenzende ten oosten de Hervormde Kerk te *Arnhem*, ten zuiden den *Utrechtschen Straatweg*, ten noorden het 4. perceel en de Hervormde Kerk voornoemd.

Massa van de Perceelen 2 en 3.
Massa van de Perceelen 4 en 5.
Generale massa van de vier voorschrevene perceelen No. 2, 3, 4 en 5.

6. Perceel. [illegible] ERVEN, met [illegible] Woningen en Getimmerten, [illegible] eene tweede Tabaksschuur, [illegible] genaamd, beide deze Erven gelegen naast [illegible] *Weg*, tegenover de Buitenplaats *Rustplaats*, voorts 6 Bunders en 83 Roeden Bouwland ter weerszijden van den *Straatweg* op *Utrecht*, met eenige aan denzelfden weg staande Opgaande Boomen, 13 Roeden en 40 Ellen Tuingrond en 6 Roeden en 80 Ellen Akkermaalshout. Alles te zamen bevattende eene oppervlakte van 7 Bunders, 30 Roeden en 40 Ellen. Grenzende ten oosten den *Klingelbeekschen Weg* en het 3. perceel, ten zuiden den evengenoemden weg, ten westen den Heer *Meijbaum* en den Graaf *van Bijlandt* en ten noorden het 3. perceel. (De eerste Tabaksschuur, staande bij het land *den Brei*, behoort in eigendom aan den Pachter *Peter Otters*.)

7. Perceel. Twee stukjes Bouwland, den *Blaasbalg* en *Teutelberg* genaamd, gelegen ter wederzijde van den langen Weg, loopende van den *Amsterdamschen* naar den *Utrechtschen Weg*. Het eene groot 46 Roeden, 30 Ellen, het tweede 7 Roeden, en 10 Ellen.

8 Perceel. Een klein stukje BOUWLAND aan den *Zandberg*, groot 4 Roeden, 80 Ellen, grenzende ten oosten *Peter Jezur*, ten zuiden en westen de stad *Arnhem* en ten noorden het Wandelpad langs den *Utrechtschen Weg*.

9. Perceel. Een zeer voornaam HUIS en ERVE, binnen de stad *Arnhem* in de *Koningstraat* wijk F. No. 22, tusschen de Erven van den Heer *Thomas* ter eenre en *van de Coolwijk* ter andere zijde, waarin 17 meest wel behangen Boven- en Benedenkamers, daarenboven Keuken, Kelders, Mangel-, Domestieke- en andere Kamers en Bergplaatsen. Voorts eene ruime Opene Plaats, waarop ter regter- en linker zijde van het Huis, twee groote Koepelvertrekken, Koetshuis en Stalling voor vijf paarden, uitkomende op de *Beek*.

10. Perceel. Een HUIS en ERVE binnen de stad *Arnhem*, op de *Beek*, Wijk E. No. 133, tusschen het Koetshuis van het 9. perceel en het Erve van *A. van der Linden*.

Massa van de perceelen 9 en 10.

11. Een voornaam HUIS en ERVE, binnen de Stad *Arnhem*, in de Bakkerstraat, Wijk D. No. 116, tusschen de Erven van den Heer *A. Coers* en Mevrouw de Douairière *Keizer*, voorzien van zestien zoo Boven- als Benedenkamers, buiten en behalve eene nette ruime Keuken, vele Kelders, Zolders, Waschhuis, domestieke Kamers en meer andere Bergplaatsen; voorts eene ruime opene Lucht, annex Koetshuis en Stalling voor 5 Paarden, uitkomende in de *Wielakkersteeg*.

12. Perceel. Een HUIS en ERVE, binnen de Stad *Arnhem*, in de *Wielakkersteeg*, in Wijk D. No. 103, van beide de zijden ingesloten door het Erf, behoorende tot het voorafgaande perceel.

Massa van de percelen 11 en 12.

13. Perceel. Een WATER-KORENMOLEN, gelegen ten zuiden van den Straatweg op *Zutphen*, op een afstand van weinige minuten buiten de Stad, bestaande uit Huis, Schuur, Hof en Waterregt, (zijnde het Molengebouw en het binnen Molenwerk het eigendom van den Pachter *J. H. Willemsen*; voorts 2 Bunders, 1 Roede en 20 Ellen Bouwland en 3 Bunders en 7 Roeden Weideland, met de daarbij behoorende Elsheggen, Houtgewassen en Tuingrond.

14. Perceel. Een TUIN, met de daarin staande Tuinhuisje, aan den Straatweg naar Zutphen, ten zuiden diens wegs gelegen, naast het voorafgaande perceel, groot 22 Nederlandsche Roeden.

15. Perceel. Eene WEIDE, genaamd de *zesde Borreweide*, in het *Arnhemsche Broek*, aanschietende tegen de *Rammelweide*, groot 2 Bunders, 55 Roeden en 47 Ellen.

Massa van de perceelen 13, 14 en 15.

Onder de Gemeente RHEDEN.

16. Perceel. Eene WEIDE, in het *Velpsche Broek*, genaamd *de Bremert*, groot 5 Bunders, 97 Roeden, grenzende ten oosten den *Broekweg*, ten zuiden den *Hoogen Wal*, ten westen de Hervormde Kerk te *Arnhem*, en ten Noorden de Gemeente *Velp*.

17. Perceel. Eene WEIDE in het *Velpsche Broek*, genaamd de *Blezehweide*, groot 2 Bunders en 61 Roeden, grenzende ten oosten eene gemeene straat, ten zuiden den Huize *Roozendaal*, ten westen de Hervormde kerk te *Arnhem* en ten noorden *Jacob Handele*.

18. Perceel. Een BOEREN ERF onder *Worth-Rheden*, genaamd *Oppoegelsgoed*, bestaande uit Huis, Schuur, Schaapskooijen en verdere Getimmerten en diverse perceelen Bouwland, daarom en bij gelegen, groot 5 Bunders en 3 Roeden; dan nog 3 Bunders, 85 Roeden en 60 Ellen Weiland, en eene Bunder, 38 Roeden en 30 Ellen Akkermaalshout. Alles te zamen bevattende eene oppervlakte van 10 Bunders, 35 Roeden en 76 Ellen; voorts nog twee Schaar in eene Weide, de *eerste Mars* genaamd, mede aldaar gelegen en eindelijk het bij dit erf behoorende regt van Schaapsdrift.

19. Perceel. Een BOEREN ERVE, onder *Worth-Rheden*, genaamd *Bergzigt*, bestaande uit Huis, Schuur, Schaapskooijen en verdere Getimmerten, (zijnde het bij het Woonhuis staande Bakhuis het eigendom van den pachter *Derk van Struijp*) met 9 Bunders, 73 Roeden en 30 Ellen Bouwland, 6 Bunders, 99 Roeden en 30 Ellen Weideland, en 1 Bunder, 29 Roeden en 80 Ellen Akkermaalbosch. Alles te zamen bevattende eene oppervlakte van 18 Bunders, 41 Roeden en 42 Ellen. Dan nog drie kwart schaar in eene Weide aldaar, genaamd de *tweede Mars*, en het bij dit Erf behoorende regt van Schaapsdrift. Wijders is onder dit perceel nog begrepen een gedeeltelijk door de laatste stormwinden ingevallen Huis, genaamd het *Spijker*, zeer nabij het eerstgemelde Huis gelegen, met ongeveer 84 Roeden en 62 Ellen Bouwland en Tuingrond.

20. Perceel. Een BOEREN ERVE, onder *Worth-Rheden*, genaamd *den Hanenberg*, bestaande uit Huis, Schuur, Schaapskooijen en verdere Getimmerten, met 12 Bunders en 53 Roeden Bouwland, 9 Bunders, 75 Roeden en 70 Ellen Weideland, en 2 Bunders, 41 Roeden en 90 Ellen Akkermaalsbosch, alles te zamen bevattende eene oppervlakte van 28 Bunders, 84 Roeden en 32 Ellen. Dan nog een half Schaar Weidens in het *Rhedensche Laag*, alternerende om het andere jaar in eene Weide van *van der Horst* en van den Huize *Roozendaal*. Het regt tot den ontvang eener uitgang van drie gulden 's jaars, uit een stuk Bouwland aldaar, het *Zijntje* genaamd, mitsgaders het regt van Schaapsdrift tot dit perceel behoorende.

21. Perceel. Een BOEREN ERVE, onder *Worth-Rheden*, genaamd *Herikhuizen*, of *Harinkhuizen*, bestaande uit Huis, Schuur, Schaapskooi en verdere Getimmerten, met 10 Bunders 33 Roeden en 40 Ellen Bouwland, 74 Roeden en 30 Ellen Weideland, en eene aanzienlijke hoeveelheid Akkermaalshout, Dennen- en andere opgaande Boomen, alles te zamen bevattende eene oppervlakte van [illegible] Bunders, 76 Roeden en 50 Ellen, voorts [illegible] behoorende regt van Schaapsdrift.

22. Perceel. Een BOSCH, hoofdzakelijk van opgaande Eiken, Beuken en Dennen-Boomen, genaamd den *Valkenberg*, gelegen in de nabijheid van het landgoed *Rheederoort*, mitsgaders eenig Akkermaalshout en een stukje Bouwland aan de westzijde van dit bosch gelegen, alles te zamen bevattende eene oppervlakte van 30 Bunders, 55 Roeden en 50 Ellen.

Onder de Gemeente ELST, *Kerspel* ELDEN.

23. Perceel. De Helft in de *Elsterweidsche* en *Koeweidsche* TIEND, grof en smal, met den Krijtende en Bloedtiend, getrokken wordende uit Landerijen in *Over-Betuwe*, onder *Elden*, waarvan de wederhelft in eigendom toebehoort aan Mejufvrouw de wed. *Js. Nijhoff c. s.* te *Arnhem*.

Onder BARNEVELD.

24. Perceel. De *Schaffelaarsche* en *Schoonerbeeksche* TIENDEN, grof en smal, gaande uit Landerijen, onder de gemeente *Barneveld* gelegen.

Onder UTRECHT.

25. Perceel. De *Covelwandsche* TIEND, grof en smal, met de krijtende Tiend, gaande uit Landerijen, buiten de *Tolsteegpoort* te *Utrecht* gelegen.

[illegible] navolgende VROUWEN ZITPLAATSEN, als: in de groote Kerk [illegible]

[illegible], plaats No. 8, 9 en 10.
Noorder [illegible] Bank, plaats No. 1, 2, 3 en 4.
Welke afzonderlijk [illegible] zullen worden geveild.
Een los Bankje [illegible] den pilaar van de Gouvernements Bank, achter de [illegible]
Middenpand 3. Bank, plaats No. 2.
Middenpand 9. Bank, plaats No. 1 [illegible]
Zuiderkruis westzijde 30. Bank, plaats No. [illegible]

In de Gasthuiskerk te *Arnhem*.

2. Bank, plaats No. 3.
9. Bank, plaats No. 4.

Tot bezigtiging en aanwijzing adressere men zich:

Ten aanzien van het Buitengoed *de Ligtenbeek*, bij den op die plaats wonenden Tuinman *E. Jansen*.

Ten aanzien van het Buitengoed *Hulkesteyn*, bij den aldaar wonenden tuinman *E. Menkman*.

Met betrekking tot het Huis in de *Koningstraat*, alleen des Maandags, Donderdags en Zaturdags van iedere week, bij de in hetzelve huis wonende Bewoonster, van 's morgens 9 tot des namiddags ten 3 ure.

Betreffende het huis in de *Bakkerstraat* alleen des Maandags en Donderdags van 's morgens 9 tot 's namiddags ten 3 ure, bij den bewoner.

Ten aanzien van het Bosch *den Valkenberg* bij *Hendrik Limpers*, wonende op *Herikhuizen*, en van de overige Goederen bij derzelver pachters en bewoners.

Terwijl de Condition en Voorwaarden van verkoop, gedurende 8 dagen voor den inzet, van des morgens 9 tot des namiddags 2 ure, ten Kantore van genoemden Notaris in de *Bakkerstraat* te *Arnhem*, voor een ieder ter lezing zullen liggen.

† † † Mr. *J. NYHOFF*, Notaris te *Arnhem*, qq., als daartoe door de Regtbank van eersten aanleg te *'s Gravenhage* gecommitteerd, is voornemens op Vrijdag den 6. April 1827, des avonds ten zes ure, in het *Zwijnshoofd* te *Arnhem*, publiek op Hoogen te doen inzetten, om acht dagen daarna, zijnde de Vrijdag den 13. April 1827, ter zelver uur en plaatse, finaal aan de meestbiedenden te worden verkocht de navolgende Goederen, als:

In de Gemeente van ARNHEM.

Een HUIS, STALLING en ERVE, staande en gelegen te *Arnhem*, op de Beek, Wijk F. No. 204, tusschen de Erven van den Heer *BLECKMAN* ter eene en den Heer *MEULENBURG* ter andere zijde, door *JAN HUMMELING* in huur bewoond.

In de Gemeente OOSTERBEEK.

Eene WEIDE, gelegen aan den Weg naar het Drielsche Veer, groot circa $1\frac{1}{2}$ Bunder, palende Oost *HERMEN GERRITSEN*, Zuid den Rijn, West den Veerweg en Noord den Heer *J. N. VAN ECK*, laatst in pacht gebruikt bij *GERRITSEN*.

In de Gemeente BAHR *en* LATHUM.

Eene TIEND, zijnde de *Bloktiend*, onder *Bahr* en *Lathum*, binnen- en buitendijks gelegen.

De Landen, waaruit deze Tiend gaat, zijn, volgens de daarvan bestaande Tiendrollen, groot te zamen circa 118 Bunders; voorts nog:

Een TIEND, zijnde de *Lipperstiend*, gaande uit eenige binnendijksche Landen, volgens de daarvan bestaande Tiendrolle, groot $2\frac{1}{2}$ Bunder.

De aanwijzing van de ligging der Tiendpligtige Landen, zal door den Bouwman *GERRIT VOET*, wonende op *de Hoef*, te *Lathum*, worden gedaan.

En zijn nadere informatien te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris.

§ § § Wordt bekend gemaakt dat het LOGEMENT en KOFFIJHUIS, *DE GOUDEN LEEUW* genaamd, bestaande in HUIS en ERVE, SCHUUR, STALLING en HOF, met het REGT aan een Steeg, schietende achter het Huis en aan de Publieke Straat uitkomende, alsmede eene KAMER en KEUKEN, ter zijde van en annex het voormelde Huis, alles staande en gelegen te *Nijkerk* op het *Oostereind* aan de Groote Passage; — in perceelen en in massa zijn ingezet, te weten:

No. 1.	Het Huis en Bijhoorigheden op	ƒ 2167—00
en No. 2.	De Kamer en Keuken op	701—00
De Massa op		3100—00

Waarvan de Toeslag zal geschieden op Maandag den 23. April 1827, des avonds om 7 uren; in den voormelden *Gouden Leeuw*.

E. G. ARDESCH,
Notaris.

§ § § De COMMISSIE, belast met de REMONTE voor het korps Rijdende Artillerie, van 's Konings Armee, maakt bekend, dat zij zich, ingevolge daartoe ontvangen last, van heden af aan, heeft gevestigd te *Beusichem*, alwaar zij dagelijks (uitgezonderd des Zondags) vaceert van 's morgens 9 tot des namiddags ten 2 ure, in *het Logement de Zwaan*, bij *W. VAN WENSEN*; kunnende een iegelijk, die gezind mogt wezen om Paarden tot dat einde ter verkoop aan te bieden, zich aldaar ter plaatse en ure voorschreven met dezelve vervoegen.

De nadere Condition, waarop de Paarden zullen worden aangenomen, zijn bij Biljetten in al de voornaamste gemeenten gepubliceerd en geaffigeerd.

Beusichem, den 1. April 1827.

De Agent van het Departement van Oorlog, President der Commissie,
ROMAR.

BEKENDMAKING.

De Ondergeteekende, wonende in het dorp *Vorden*, twee kleine uren gaans van *Zutphen*, aan den thans gelegd wordenden Straatweg, van *Zutphen* en *Deventer* naar *Winterswijk*, heeft de eer het Publiek bekend te maken, dat hij ten zijnent een aangenaam gelegen, en allezins geschikt HUIS, LOGEMENT en goede STALLING, tegen primo Mei aanstaande in gereedheid zal hebben, zijnde deze kwartieren, ook zeer geschikt tot vermaak en uitspanning, dewijl de aangename en gezonde Landsdouw, benevens uitgestrekte Wandelingen en schoone Gezigten, daartoe bijzonder geschikt zijn; waarom hij zich in de gunst van het geëerde publiek aanbeveelt.

Vorden, den 10. April 1827.

L. J. WOLTERS.

† † † Op *Donderdag den 19. April dezes Jaars 1827*, des morgens ten tien ure, zullen aan het *Hoogehuis*, op de Buitenlanden onder *Gent in Overbetuwe*, *publiek* worden verkocht: 134 ALLERBESTE HAMELS, bij 10 en 11 stuks te zamen, en is inmiddels UIT DE HAND TE KOOP de GEHEEL ZUIVERE MEST van dat aantal Schapen aldaar, gedurende een geheel jaar.

*** Op Woensdag den 18. April 1827 en *vale volgende dagen*, zal door den Boekhandelaar *A. J. VAN TETROODE*, in de *Kalverstraat* te *Amsterdam*, verkocht worden eene ZEER UITGEBREIDE VERZAMELING van meest goed geconditioneerde en kostbaar gebonden BOEKEN, in meest alle vakken van geleerdheid, voorts een fraai Kabinet van MATHEMATISCHE, PHYSISCHE en andere INSTRUMENTEN, ANATOMISCHE PRAEPARATEN, PRAEPARATEN OP LIQUOR, NATURALIEN, HORENS, SCHULPEN, enz. enz. alsmede kapitale SCHILDERIJEN, TEEKENINGEN, [illegible] in lijsten en in Portefeuilles; ZILVEREN [illegible]NGEN; fraaije BOEKENKASTEN, LANDKAARTEN, [illegible] enz. enz., meest nagelaten door [illegible] Heer *W. VAN BARNEVELD*, [illegible] *Hattem*, Lid van onderscheidene geleerde Genootschappen.

De Catalogi zijn te bekomen te *Amsterdam*, ter *Boek- en Plaatdrukkerij* van de *Wed.* F. J. VAN TETROODE, Kalverstraat No. 37 en bij M. KLEMAN EN ZOON, *Koninklijke Mathematische, Physische en Optische Instrumentmakers*, Nieuwendijk No. 168; te *Arnhem* bij J. G. MEIJER; te *Deventer* bij de Wed. KARSENBERGH; te *Haarlem* bij VAN LOGCHEM; te *Harderwijk* bij BARENDS; te *'s Hage* bij DE GROOT; te *Leijden* bij J. W. VAN LEEUWEN; te *Nijmegen* bij GERRITSEN; te *Rotterdam* bij ARBON EN KRAP; te *Tiel* bij VAN WERMESKERKEN, en verder alom.

*** Op den 22. Maart 1827, is aan de WelEdele Heeren Burgemeester en Wethouderen der Stad *Zutphen*, door *H. C. A. THIEME*, ter vertaling in het Nederduitsch vertoond:

RASELAS, *Prinz von Abyssinien, eine Erzählung von Dr.* JOHNSON. *Mit einer deutschen Interlinear-Uebersetzung zur Erleichterung des Studiums der Englischen Sprache*, von G. SMOUT, 2 th. *Hamburg* 1826.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

ADVYS, *uitgesproken door den Heer Mr. D. FOCKEMA, Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, bij de beraadslaging over de voorgedragene wet op de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie, op den 5. April 1827.*

EDEL MOGENDE HEEREN!

Hevige uitvallen tegen de voorgedragene wet over de regterlijke instellingen, zoo in dagbladen als in kleine geschriften, en de daarmede overeenkomende stellige uitspraak van regtsgeleerden, zouden het bijna als eene vermetelheid kunnen doen voorkomen, wanneer iemand, ten voordeele van die wet, het woord durft voeren. Maar in het regtsgeleerd vak opgeleid; in eene aanzienlijke regterlijke betrekking een aantal jaren werkzaam geweest; in eene meer bijzondere commissie voormaals opgeroepen, tot de behandeling van dit onderwerp en de manieren van procederen; daardoor meer algemeen bekend geworden met de oude inrigtingen van een gedeelte van ons vaderland, en innerlijk overtuigd van het velerlei goede, in de voordragt opgenomen, en door veranderingen naderhand vermeerderd, vinde ik mij verpligt, mijne geringe krachten te beproeven, om, door eenige ondervinding ondersteund, over deze wet te spreken.

Ik heb reeds mijne gevoelens over het hoofd-onderwerp in de afdeeling medegedeeld, gelijk zulks uit het proces-verbaal blijkt; de toelichtende memorie, bij de beantwoording der aanmerkingen, heeft het voorgedragen zamenstel op eene uitmuntende wijze gehandhaafd: ik zal daarom mij bepalen tot eene schets, waarin ik het regtmatige en nuttige van verscheidene hoofdonderwerpen van de regterlijke instellingen en van het beleid der justitie zal trachten aan te toonen, en eenige zwarigheden, welke men zich in het ontwerp voorstelt, op te lossen.

De regterlijke magt moet in alle wel geordende maatschappijen zijn ingerigt, om de veiligheid van personen, bezittingen en regten te verzekeren, de onschendbaarheid van dezelve te handhaven, of althans allen mogelijken waarborg te bevorderen, door tegen allen inbreuk dwangmiddelen toe te passen, de verongelijkten te beschermen, en aan dezen herstel te verleenen.

Om dit doel te bereiken, moeten de regters in het aan hen toebetrouwd, vrije de meest mogelijke onafhankelijkheid van allen staatkundigen invloed genieten; zij moeten bij afwijkingen alleen beoordeeld worden door de regterlijke magt zelve, en zij behooren overigens geene verantwoording schuldig te zijn dan aan God en hun geweten.

Maar de regterlijke magt is, mijns oordeels, geenszins nevens de wetgevende en uitvoerende magten, een derde hoofdbestanddeel in de maatschappij, gelijk gisteren door een' der redenaren breedvoerig is beweerd, met beroep op *Montesquieu*. Ik beschouwe, met den professor *Pölitz*, in zijn boek: *Die Staatswissenschaften im Lichte unserer Zeit*, (om mij ook op eenen schrijver te beroepen), de regterlijke magt eenen hoofdtak van de uitvoerende magt, even als het administratief gezag, doch niet afhankelijk zoo als deze. Om die reden is in de grondwet bepaald, dat regt zal worden gesproken *in naam en van wege den Koning* door de regterlijke magt, bij of ten gevolge van de grondwet ingesteld. Dewijl de regterlijke magt en het administratief gezag hoofdtakken van de uitvoerende magt zijn, en somwijlen eenige twijfel kan ontstaan, aan welken hoofdtak eene zekere zaak behoort; dan zal men de beslissing over het geschil, tusschen beide hoofdtakken bestaande, niet aan eenen van dezelve kunnen opdragen. Er bestaat in dat geval geene andere autoriteit dan het koninklijk gezag, om dit geschil te doen eindigen. Daar nogtans de regterlijke magt, meer onafhankelijk werkende, niet in eene zoo naauwe betrekking staat met den Vorst, als het administratief gezag, is het van het hoogste belang, dat er tegen vermenging een behoedmiddel worde ingevoerd. Dit meene ik te vinden in de opdragt aan den Hoogen Raad, om de zaak te onderzoeken en aan den Koning een gemotiveerd advijs in te leveren. Tot voldoening aan welke opdragt de raad bevoegd is, om van het administratief gezag te vorderen opgave van alle gronden voor de opgeworpene onbevoegdheid van het regterlijk gezag. De verhevene stand van den Hoogen Raad, geplaatst aan het hoofd van de regterlijke magt, welke meer uitsluitend naar de vaste beginselen van regtvaardigheid werkt, vestigt natuurlijk een groot gezag bij de beslissing over het geschil.

De Tweede afdeeling van Januarij had nog voorgesteld, dat het verzet van onbevoegdheid der regterlijke magt niet zoude kunnen worden opgeworpen, nadat reeds een definitief vonnis, hetzij in de eerste instantie, hetzij in het uiterst ressort, zal zijn gewezen. In het 5. artikel is eene verandering gemaakt, naar aanleiding van het voorstel der afdeeling, en de aanspraak van Z. Excell. den minister van justitie heeft de uitzigten bevestigd, dat zulks nader in de proces-orde zal worden ontwikkeld. Men zal alzoo onnutte kosten en vertraging voorkomen, en de waardigheid van het regterlijk gezag zal door de vernietiging van een vonnis niet kunnen worden benadeeld.

Een tweede, zeer gewigtig onderwerp van deze wet is de *zamenstelling van de regterlijke magt*; en het voorname punt van geschil deswege, is de bepaling van het getal der hoven. Mijns oordeels beslist de grondwet dit punt van verschil, door den regel, een hof in *elke* provincie, voorbehoudens uitzonderingen, „ten ware bij de wet een hof over meer dan eene provincie mogt worden gesteld." De stelling van eenen redenaar, dat dit artikel noch regel noch uitzondering zoude behelzen, maar eene bepaling van het maximum, is naar mijn inzien zeer onaannemelijk.

Ik zoude in herhalingen vallen, wanneer ik breedvoerig de redenen voor het voorgedragene zamenstel wilde ontwikkelen: dit is in de memorie van toelichting, gouvernementswege, bij de beantwoording der aanmerkingen van de afdeelingen gevoegd, op eene bondige wijze gedaan. Alleen zal ik uit een standpunt nog eenige andere redenen voor mijne overtuiging bijbrengen, en daarna, op bedenkingen, tegen dat zamenstel, verdedigings-middelen aanvoeren, om met eene beschouwing van de nuttige zijde te besluiten.

Wanneer men in de grondwet, bij herhaling, spreekt van *provinciale hoven*, dan kan men zich geen ander denkbeeld vormen, dan van hoven, welke met de provincien, waarin dezelve gevestigd zijn, in eene bijzondere betrekking staan, gelijk dit ook in de benoeming van provinciale staten is opgesloten: en men moet aan het taaleigene geweld aandoen, wanneer men daardoor wil verstaan hebben hoven, waarnemende het beleid der justitie over meer provincien. Het 183. art. van de grondwet zegt: „Het beleid der criminele justitie wordt *bij uitsluiting* aan de provinciale hoven en de regtbanken, welker oprigting daartoe zal noodig worden bevonden, opgedragen." De regel is dus, dat de provinciale hoven de criminele justitie zullen handhaven, zonder medewerking van anderen; doch, in aanmerking zijnde genomen, dat de uitgebreidheid van eene of andere provincie zulks niet zoude kunnen toelaten, is daarbij gevoegd, dat die zelfde regtsmagt ook zoude kunnen worden toebetrouwd aan regtbanken, daar toe, indien het noodig mogt worden bevonden, op te rigten. Hetgeen is toegepast op de provincie Holland, blijkens het vestigen van eene criminele regtbank te Amsterdam.

Men is over het algemeen eenstemmig, dat de kennisneming en het vonnissen, door de woorden *bij uitsluiting*, aan denzelfden regter moeten worden opgedragen; maar veler gevoelen strekt daarheen, om in de hoofdplaatsen der provincien, waarin geene hoven gevestigd zijn, criminele regtbanken op te rigten en aan dezelve de kennisneming en het vonnissen in correctionnele en civiele zaken ter eerster instantie op te dragen; of, omgekeerd, aan de regtbanken van eerste instantie, het beleid der criminele justitie toe te wijzen. Behalve dat dit niet met de strekking van art. 183 der grondwet overeenkomt, vrage ik: is dit eenheid en regelmatigheid, om aan regters de uitspraak in het hoogste ressort op te dragen in de allergewigtigste belangen, waar het geldt eer, lijf en leven, en dezelfde regters te onderwerpen, als nederregters, aan een hooger oordeel in gewone burgerlijke zaken en voorwerpen van gering belang? Is eene zoodanige verordening geschikt, om dat gezag te versterken, die eerbied aan te kweeken, dat vertrouwen te onderhouden, waardoor de criminele regter in zijne gewigtige bedrijven moet ondersteund worden, wanneer hij het ware nut van den Staat zal helpen bevorderen? daar men de uitspraken van denzelfden regter, in min gewigtige geldzaken, om zoo te spreken elken dag, als onregtvaardig of onwettig ziet aanvallen, en aan de censure van eenen anderen regter ziet onderwerpen? Neen! Het is in den aard der zaak gelegen, dat de regters, geplaatst op den hoogen stand, om over eer, lijf en leven in het uiterst ressort te beslissen, over het algemeen ook bevoegd moet zijn, om in burgerlijke en min gewigtige zaken in het uiterst ressort te oordeelen.

Alvorens tot de beantwoording van onderscheidene *bezwaren*, tegen de daarstelling van hoven in elke provincie ingebragt, over te gaan, betuige ik wel gewenscht te hebben, naar aanleiding der uitzondering, bepaling in het 182. art. der grondwet, dat geen hof ware voorgedragen in eene of twee provincien, welke, wegens derzelver geringe bevolking, aansluiting en gedeeltelijke insluiting door naburige provincien, gevoegelijk met de naburige provincien aan een hof kunnen worden onderworpen.

Onder de bezwaren rangschikt men in de *eerste* plaats, dat, door dit groot getal hoven, de regtspleging en toepassing van het regt, veel van de eenheid en gelijkvormigheid zal verliezen, waardoor het regt onzeker zal worden, en tot een aantal cassatien aanleiding geven.

Ik beken, dat de leiding der denkbeelden wel zeer onderscheiden is, en dat daardoor het oordeelvellen verschilt. De zeer uit elkander loopende gevoelens over de thans in overweging genomene wet, zijn daarvan een sprekend bewijs; de onderscheidene uitspraken van de bijzondere kamers van het zelfde regterlijk collegie, en de onderscheidene uitspraken van eene en dezelfde regtbank, zouden dit nader kunnen bevestigen. Maar zijn de regterlijke autoriteiten in de voorgedragene wet vermenigvuldigd? Worden de uitspraken van de arrondissements-regtbanken, hoe zwak sommigen van dezelve, door de tegenwoordige onzekerheid en bijkomende omstandigheden, zijn zamengesteld, niet over het algemeen in vele oorden van ons vaderland eindvonnissen? zoo omdat men door den volksgeest en oude gevestigde denkbeelden, tegen eenen verwijderden regter is ingenomen, als omdat de kosten van hooger beroep en andere daaraan onafscheidbaar verbondene zwarigheden daarvan afschrikken? Bestaat daardoor thans ook niet dezelfde zwarigheid? en zal deze niet in elke zamenstelling blijven bestaan?

De bestrijders van het zamenstel gronden hunne vrees op het federalisme; maar het drijven van het federalisme in de kleinere provincien en van de volstrekte eenheid in eene oppermagtige provincie der voormalige republiek, heeft, met het vernietigen dier republiek, zijn doel verloren. Ik meene hierbij te mogen voegen, dat de hoogere stand der hoven, de invloed van meerdere kunde en ervarenis der leden, de wettelijke aanwijzingen van prorogatien en de daaruit voortvloeijende submissien in de overeenkomsten — de meest gewigtige zaken in vele provincien onmiddelijk voor de hoven zullen doen brengen; waardoor het getal der regterlijke collegien in het kennis nemen van vele zaken verminderd zal worden: en dat de onmiddelijke rang van die hoven op den Hoogen Raad, welke over de eenvormigheid en gelijke toepassing moet waken, en eene welgeplaatste eerzucht de afwijking zelfs minder doen duchten. Men zal nog tegen die zwarigheid in het algemeen zich kunnen beroepen op de eenheid der latere wetten, en op de uitzigten, dat de manieren van procederen zoo eenvoudig zullen worden ingerigt, als met de zekerheid van eene goede toepassing van het regt eenigzins bestaanbaar zal worden

geduld, waardoor de [illegible] spitsvindigheid van baatzuchtige praktizijns minder gelegenheid zal vinden, om de proces-orde te misvormen.

Onder de bezwaren noemt men in de *tweede* plaats het vermeerderen van het getal der regterlijke ambtenaren, en de daardoor ontstaande moeijelijkheden, om bekwame voorwerpen te vinden.

Ik betuige het groot gewigt van deze grief niet te kunnen aannemen; integendeel beschouw ik in de voordragt een nieuw middel, om de regtsmagt in bekwamere en betere handen allengskens te zien overgaan. Men komt in het algemeen overeen, dat de regterlijke magt moet worden uitgeoefend door een grooter getal regters, welke tot het opmaken der uitspraken zullen werkzaam zijn. Indien men dit vertrouwen-wekkend middel aanneemt, dan zal men toch moeten toestemmen, dat men, bij het aannemen van elk stelsel, het getal der personen aanmerkelijk zal moeten vergrooten. Is dan het bezwaar, om bekwame personen te vinden, bij uitsluiting aan dit zamenstel verbonden? Moet men de noodzakelijkheid, om eenen hoogeren graad van verstandelijke en zedelijke hoedanigheden te bezitten, toepassen op- en regelen naar den naam, welken men aan de regterlijke collegien wil geven? of op- en naar den aard en het gewigt der werkzaamheden, aan dezelven toevertrouwd? Zal dan één lid van eene regtbank van eersten aanleg, aan welke het beleid over de criminele justitie bij uitsluiting is opgedragen, niet dezelfde verhevene hoedanigheden moeten hebben, welke men zal vorderen in hem, aan wien, als lid van het hof, dezelfde taak is opgelegd? Daarenboven zal de hoogere stand der regterlijke magt van de hoven niet nalaten van tijd tot tijd eenen gunstigen invloed uit te oefenen op het aanvaarden van die meer eervolle waardigheid.

Een derde bezwaar meent men te vinden in de meerdere kosten voor den Staat.

Behalve dat het belang van de zaak algemeen erkend wordt te vereischen, dat dit punt geheel ondergeschikt moet zijn aan goed en spoedig regt, moet ik evenwel doen opmerken, dat men, om tegen het voorgedragen zamenstel voor in te nemen, overdrevene denkbeelden daarvan heeft verspreid, en uit het oog verloren, dat de verhooging der kosten veeleer aan de zaak dan aan den vorm is toe te schrijven. Immers de vermeerdering der justitie-kosten, wegens het invoeren van den Hoogen Raad, moet men afzonderen van dit ontwerp, als niet bijzonder eigen aan hetzelve, maar staande in verband met elke instelling der regterlijke magt. Men zal ook aan elk ander [illegible] moeten toeschrijven hoogere uitgaven, wegens de [illegible] in de regterlijke collegien, en wegens de verhooging der jaarwedden van de regterlijke ambtenaren. [illegible] goede zullen gezocht voor de [illegible] zoo van de leden der hoven in Gelderland en Groningen, als van het openbaar ministerie bij die hoven, bij de nieuwe redactie der wet; dewijl in elke dier beide provincien na de eerste voordragt een arrondissement is toegevoegd, zoo dat Gelderland vier, en Groningen twee arrondissementen bevat, allen kleiner dan in andere provincien, en daar Groningen eene der kleinste provincien is, zoo dat de geheele provincie Groningen niet zoo bevolkt is, als het eerste arrondissement van Limburg, en niet [illegible] duizend in bevolking overtreft het eerste arrondissement van Vriesland, hetwelk door den staat van zaken wel zoo veel werk zal verschaffen als de geheele provincie Groningen. Zoodanige bijzondere gronden zullen, mijns oordeels, [illegible] over de regterlijke instellingen en het beleid der justitie, [illegible] plaats, en ik ben van gevoelen, dat, bij eene herziening, na [illegible] van alle wetboeken, die provincien, wegens de jaarwedden [illegible] worden gebragt op den lageren stand, waarin voorkomen [illegible] Noord-Braband, Limburg en anderen. Doch ik zal [illegible] bezwaren van kostbaarheid, welke men uitsluitend aan dit zamenstel toeschrijft. De aanmerkingen, door mij hier tegen bijgebragt, zullen [illegible] zeer verzwakken, en de meer onvertogene [illegible] verbondene bezuiniging zullen het twijfelachtig maken [illegible] dalans van mindere kosten zal overslaan. Daarenboven [illegible] de berekening van kostbaarheid niet alleen opnemen de uitgaven van den Staat, maar ook die van de ingezetenen, welke verpligt zullen zijn, om voor den regter hun goed regt te vorderen of te handhaven. Deze nu zullen winnen bij eenen verminderden afstand van den hoogeren regter, en bij den meerderen invloed en het gezag der hoven, tot handhaving der verordeningen tegen de buitensporige vorderingen en slechte praktijken van pleitbezorgers en anderen, welke voor de belangen van het regt bij en onder [illegible] werkzaam zijn; zoo dit ik in dit zamenstel eene afstrekking [illegible] misbruiken, waarvoor een redenaar vreesde, niet meerdere [illegible].

Een *vierde* bezwaar zoude zijn, dat de aan de hoven opgelegde taak voor velen van [illegible] te gering zal zijn, om de leden op eene behoorlijke wijze werkzaam te houden.

Ik moet hier op vooraf aanmerken: Een regter is geen daglooner; hij behoort niet alleen den tijd te hebben, om de voorkomende zaken te overwegen, en daarover te besluiten, maar hij behoort ook tijd en gelegenheid te hebben, om, naar aanleiding van voorkomende gevallen, over de toepassing der wetten in het algemeen na te denken, in den geest van dezelve door te dringen, den algemeenen stand van de handhaving der justitie in zijn regtsgebied te overwegen; alzoo niet alleen in verband met de aanhangige onderwerpen, maar ook in het afgetrokkene op de goede handhaving en bescherming der regten bedacht te zijn; ten einde aan zijne hooge bestemming te beantwoorden, en zich tot de vervulling der hem opgelegde pligten meer en meer te bekwamen.

De verdere beoordeeling van de aangevoerde grieven, [illegible] de behandeling van het bezwaar over de uitoefening van de werkzaamheden eener arrondissements-regtbank, door eenige leden van elk hof, staan in een zoo naauw verband met het voorgedragen beleid van de justitie, dat ik mij verpligt achte, dit alles in één overzigt, zoo beknopt, als mij mogelijk zal zijn, te vereenigen.

Het hoofddoel der regtspleging moet zijn eene goede, spoedige en minst kostbare handhaving van regt: en ik meene in de voorschriften der wet daartoe in vele opzigten den weg gebaand te vinden, en pleitzucht benevens moedwil beteugeld te zien, waartoe ik eenige hoofdpunten zal opnemen.

De instelling van *bijeenkomsten tot bevrediging* voor den vrederegter, was lofwaardig, en het is niet te ontkennen, dat sommige vrederegters aan die bestemming voldoen: maar men zal over het algemeen door de ondervinding overtuigd zijn, dat de uitwerking gering is, en dat doorgaans de akten van niet vereeniging of van het niet verschijnen van de gedaagden voor den vrederegter slechts paspoorten zijn, om de geschillen voor den bevoegden regter te brengen, waarbij niet zelden gevoegd wordt de kunstgreep der praktizijns, om de zaken summier te doen verklaren, en dus de tusschenkomst van den vrederegter te voorkomen.

De vorengemelde eigenschap is aan de kantonregters in de wet niet toegewezen. Misschien zal alzoo het doel zijn, om die bijeenkomsten tot bevrediging te doen houden voor den regter, welke, bij de vruchtelooze uitkomst dier bijeenkomsten, regt zal spreken, gelijk dit middel bij de vroegere regtspleging in deze landen, meer of minder uitgebreid, bekend was, waarom gewigtige bedenkingen reeds aanleiding hebben gegeven, om dit plan aan te nemen bij eene proces-orde, in 1809 voor het toenmalig koningrijk van Holland ontworpen, vervolgens vastgesteld, doch wegens de verandering van zaken in 1810 niet ingevoerd. Zoodanige bepalingen zullen, mijns oordeels, eenen weldadigen invloed uitoefenen, vele processen voorkomen, en de bronnen van allerlei, daaruit voortvloeijende, nadeelen stoppen.

Hoewel het vermogen van *hooger beroep* van eene gunstige zijde kan worden beschouwd; werkt hier nogtans volkomen de waarheid, dat het goede met het kwade is gemengd. Of leert niet de ondervinding aan allen, welke regtszaken behandelen, dat niet zelden menschen, welke niets te verliezen hebben, den waggelenden stand hunner boedels, ten koste en tot groot bezwaar van hunne schuldeischers, willen doen voortduren, of, door onderscheidene hatelijke bedoelingen en lage neigingen bestuurd, den naijveren en oplettenden huisvader op kosten drijven, en voor eenen langeren tijd uit zijne rust storen? Bij het vaststellen en toepassen van alle mogelijke behoedmiddelen, om de regtsmagt aan bekwame en waardige mannen op te dragen, kan dit vermogen van hooger beroep te regt worden beperkt, en ik beschouw het alzoo een wel begrepen belang, om, naar den onderscheiden stand der regterlijke autoriteiten en het daaruit voortvloeijend vertrouwen op derzelver gewisheden, en naar de waarde der voorwerpen in geschil, het hooger beroep in te korten, en pleit- en kwistzucht te beteugelen, gelijk in de voorgedragene wet voorkomt.

Het vertrouwen op de regterlijke magt is een der krachtigste middelen om de wetten te doen eerbiedigen, orde [illegible] heerschen, en het geluk te verspreiden. De hulde aan dit vertrouwen is eene groote en waardige belooning voor den regter, en het vermogen, om die hulde te bewijzen aan regterlijke autoriteiten, moet in de wet van de regterlijke instellingen gevestigd zijn. Dit is in de tegenwoordige wet zorgvuldig in acht genomen, en die gunstige *beschikking*, *om zich aan den hoogsten regter in de provincie te kunnen onderwerpen*, om voor denzelven te regt te staan, is zeer uitgebreid. De werking van dit middel, in de oudheid gevestigd, strookt volkomen met de volksgevoelens, althans in eenige deelen van ons vaderland, en zal, indien ik mij niet bedrieg, eene ruime toepassing vinden, vooral in middelmatige en kleine provincien. De wil van partijen zal de opdragt van regtsmagt aan het hof van de provincie ter eerster aanspraken en zonder beroep, in vele overeenkomsten [illegible] en buitenkomende gevallen toepassen, om de processen in [illegible] een opzigt te beperken. Eene wetsbepaling, dat de hoven, [illegible] behandeling van zaken, volgens art. 75 en 77, ten getale van [illegible] den regt moeten spreken, zoude mijns oordeels [illegible] zijn, waarom ik dit punt aan de aandacht van [illegible] van justitie beveel.

Men [illegible] als strijdig [illegible] ter eerster instantie [illegible] hooger beroep wordt toegestaan op den Hoogen Raad, en omdat, door de verandering van art. 75, de inwoners van het eerste arrondissement of een privilegie zouden genieten, of minderen waarborg hebben dan de overigen. Een redenaar heeft gisteren hetzelfde willen betoogen. Ik meen daarop te moeten antwoorden: wanneer men art. 75, 76, 77 en vroegeren in verband beschouwt, dan zal men overtuigd zijn, dat alle ingezetenen van de provincie een *gelijk regt* genieten, en dat aan hen allen *een gelijk vermogen* wordt toegestaan, om namelijk ter hunner keuze of de zaak te brengen bij de arrondissements-regtbanken met regt van beroep op het hof, volgens art. 60 en 66 2°, het laatste in verband met art. 76, of onmiddelijk bij het hof te gaan, om in ééne instantie zonder hooger beroep te doen, vonnissen, volgens art. 75 en 77. Ik vraag verder: is het strijdig met de grondwet, welke uitdrukkelijk bij art. 181 de bepalingen van hooger beroep aan de wet overlaat, dat partijen, des verkiezende, eene zoodanige prorogatie van regtsmagt aan het hof opdragen? Ten opzigte van arrondissements-regtbanken en kanton-geregten is ook eene prorogatie van regtsmagt toegekend.

Wanneer men de wet in verband beschouwt, zal men daaruit moeten opmaken, dat de kennisneming van alle *misdaden* hoegenaamd, waarop eene zwaardere straf dan van een jaar gevangenis en [illegible] boete kan worden toegepast, aan de provinciale hoven behoort. Deze verordening levert eenen grooten waarborg op voor de meerdere persoonlijke veiligheid, zoo bij het in verzekerde bewaring nemen en houden van verdachte en bezwaarde personen, als door de regtspleging met een grooter getal leden uit eene vergadering, welke op een volkomener vertrouwen aanspraak kan maken.

Deze verordening stelt tevens de leden van het hof in de gelegenheid, om over den stand van het justitiewezen en van de openbare veiligheid naauwkeurige kennis te hebben. Het hof, meer in aanzien verheven dan eene arrondissements-regtbank, zal geëerbiedigd worden in deszelfs bevelen aan lagere regters, betrekkelijk het onderzoek omtrent gepleegde misdaden en het opsporen der misdadigers. De regtspleging in het hoog crimineel zal verder boven de tegenwoordige, welke in elke drie maanden veelmalen voor slechts twee of drie weken voortduurt, dit voordeel hebben, dat integendeel voortaan die regtspleging geregeld en onafgebroken zal worden voortgezet.

Ik zal over de geopperde bedenkingen, omtrent het *hooger beroep*, weinig spreken. De meest mogelijke behoedzaamheid in de keuze van regters, en de vereenigde gelijktijdige werking van een grooter getal leden, vestigen een groot vertrouwen. De gronden, waarop men dat hooger beroep niet heeft kunnen aannemen, zijn in de toelichtende memorie ontwikkeld. Deze gronden en de gewigtige bezwaren aan dat hooger beroep in onderscheidene opzigten verbonden, doen mij, in den geest van de voordragt en in het belang van de maatschappij, niet de fictie, maar het wettelijk vermoeden en de zedelijke zekerheid (*praesumtio juris et de jure*) aannemen, dat de regter, met het vertrouwen der wet bekleed, en gehandeld hebbende naar de voorschriften der wet, zoo dat geene middelen van cassatie toepasselijk zijn, gehouden moet worden gevonnisd te hebben naar waarheid en regt.

Te onregte heeft, mijns oordeels, een vorig redenaar aangevoerd, als of de wet onbestaanbaar zoude zijn met zich zelve, door in correctionele zaken het hooger beroep toe te staan en zulks in criminele zaken uit te sluiten. Die wet heeft het beginsel aangenomen, om even min in correctionele als in criminele zaken het hooger beroep te verleenen; en het betoog, in de memorie, heeft mij in dat gevoelen bevestigd; alzoo daar in uitdrukkelijk gevonden wordt *het beginsel, dat de kantongeregten correctionele regtbanken en provinciale hoven in materie van strafzaken, zouden wijzen zonder hooger beroep*. Die redenaar, het hooger beroep in het criminele willende toelaten, gevoelde nogtans de noodzakelijkheid van beperking, en voerde aan, de bepaling 1°. tot zekere misdaden, 2°. in het geval van verschil van gevoelens en [illegible] schuldig verklaren. Ik geloof hiertegen te kunnen zeggen, 1°. dat men in groote zwarigheden zoude vervallen, indien men daartoe zekere soorten van [illegible] de misdaden wilde opnoemen, 2°. dat de openbaarmaking van de wijze, hoe de stemmen zijn uitgebragt, gevaarlijk zoude zijn, behalve dat ook die stemmen over de klassificatie van de misdaad zouden kunnen verschillen: dat het alzoo beter is door de aangenomene wetsbepaling van een even getal, ten voordeele van de [illegible] te beslissen.

Na deze schets van eenige hoofdtrekken van het beleid der justitie, [illegible] op de taak, aan de regterlijke [illegible] toegewezen. [illegible] de regtsmagt en [illegible] der *kantongeregten* [illegible] zoude de [illegible] bepalen. Ik hope, dat de vijfjarige aanstellingen eenen goeden invloed zullen uitoefenen tegen aanmatigingen, waaraan ambtenaren, alleen en op zich zelve staande, meer bijzonder onderworpen zijn. Alzoo zullen de werkzaamheden der arrondissements-regtbanken verminderen, die der kanton-geregten vermeerderen, het gerijf en de belangen der ingezetenen worden bevorderd, en deze rijkelijk werden schadeloos gesteld, wegens de nadeelen, welke voor de onderhoorigen aan een meer uitgestrekt regtsgebied verbonden zijn.

De verminderde regtsmagt, aan de *arrondissements-regtbanken* opgedragen, zal de afdoening van voor dezelven aanhangige zaken bespoedigen, en de uitbreiding van derzelver regtsgebied voor de onderhoorigen min bezwarend maken. De hoogere jaarwedden en de meer gevestigde uitzigten op eenen hoogeren stand zullen op de bekwaamheid en verdere geschiktheid bij de benoeming, en op den ijver en de uitbreiding van kennis in de waarneming, niet onopgemerkt blijven.

Men heeft tegen de opdragt van die werkzaamheden voor het eerste arrondissement aan leden van de hoven *bedenkingen* aangevoerd, waaronder ik ook eene en andere van gewigt beschouwde: deze zijn door de verandering in de voordragt, naar mijn inzien, vervallen. Want de regtsmagt van de arrondissements-regtbank wordt niet waargenomen door en op naam van *het hof*, maar is opgedragen aan bepaaldelijk aangewezene leden, regtsprekende als *arrondissements-regtbank*. Derzelver werkzaamheden worden zoo veel verminderd, dat er bijna geene vrees kan bestaan voor de genoegzaamheid van het getal; want ook de kleine correctionele zaken van die regtbank zijn op het hof overgegaan. Volgens de opheldering van Zijne Excellentie den minister van justitie is de wetsbepaling van art. 53, omtrent de plaatsvervangers bij de arrondissements-regtbanken, ook op deze regterlijke collegien toepasselijk, en de laatste zinsnede van de eerste alinea van art. 65 is slechts te beschouwen als beperkende, door de woorden *alleen kunnen* worden vervangen, ten einde voor te komen, dat niet onbepaald de plaatsvervanging door andere leden van het hof zoude kunnen geschieden. De leden van het hof zullen wederkeerig elkanders vonnissen niet controleren, maar de jongste leden zullen met de overigen in alle zaken, waarvan het hof verders kennis neemt, mede kunnen worden opgeroepen om te vonnissen. Daarenboven is het bekend, dat in sommige oorden van ons vaderland zoodanige beschikkingen ook plaats hadden. Alzoo had het hof van Utrecht sedert 1802 de regtsmagt ter eerster instantie over het platte land en de stad Montfoort, en ondervond daarin geene bezwaren: waarom hetzelfde hof in 1807 voorstelde, om die regtsmagt over Rhenen, Wijk en Ysselstein mede uit te strekken. De middelen van reforme en reauditie wegens uitspraken van leden van een collegie tot het geheel collegie, zijn ook in regten bekend geweest, en hebben geenen nadeeligen invloed gehad. De titel der referés in de code de procedure civile, gewaagt van appellen van vonnissen, door den president uitgesproken, aan het collegie.

Uit het voren aangevoerde zal blijken, dat de taak aan de provinciale hoven opgelegd, geenszins gering is. Dezelve zal, ik houde mij daarvan verzekerd, vooral in de kleinere provincien door de prorogatien worden vergroot. De dagelijksche behandeling van zaken in het hoog en klein crimineel (ten opzigte van het eerste arrondissement zonder eenige uitzondering van het correctionele), zoo wegens de provisien, als bij de instructie der procedures en het vonnissen, waarin men bestendig en zonder overhaasting werkt, zal veel tijd vereischen.

Ook moet men de regterlijke collegien niet overladen met werkzaamheden; men moet niet kunnen zeggen, dat bij een hof een achterstand van 1000 of 1200 aanhangige zaken bestaat, gelijk dit wegens een hof wordt aangevoerd. Want eene spoedige toedeeling van het regt is eene der hoofdbedoelingen van de regterlijke instellingen.

Alleenlijk zal ik nog ten voordeele van de provinciale hoven mij beroepen op de oude, en mijns inziens, eerwaardige volksgevoelens, welke eenen hoogen prijs stellen op het te regt staan voor bekende regters, gevestigd in hetzelfde oord. Of zouden de Hollanders, Zuid-Brabanders, [illegible] en de inwoners van Luxemburg, Noord-Braband, [illegible] met onverschillige oogen aanzien, [illegible] elke provincie, [illegible] onderlinge betrekkingen hadden, deze min verdeelde betrekkingen door omgang en [illegible] met elkanderen onderhouden?

Men voert hier tegen aan, dat het provincialisme moet worden beteugeld, en dat men daarom, dewijl het hoog administratief gezag reeds in de provincien bestaat, vooral daarvan in het regterlijke moet afwijken. Ik ben van gevoelen, dat de hoogere magt en de meerdere invloed geene onbillijke opofferingen van belangen aan anderen moeten opleggen. Men heeft bij de grondwet de provincien weder ingevoerd. De provinciale betrekkingen bestaan, en zullen blijven bestaan. Er is een opperst gezag in elke provincie, wegens het administratieve, en zal dan het aanwezen van eene hooge magt in het regterlijke, zoo na mogelijk in elke provincie, niet nuttig en noodig zijn, om daar te stellen een evenwigt, wanneer het administratief gezag, hetwelk men thans gedurig aanvalt, onverhoopt eene nadeelige strekking mogt aannemen tegen de regten van bijzondere ingezetenen, welker handhaving bij art. 164 der grondwet gewaarborgd wordt?

Uit het aangevoerde zal blijken, dat ik aanmerkingen op de voorgedragene wet hebbe, waarbij ik nog andere zoude kunnen voegen. Maar ik ben van gevoelen, dat hier boven alles gelet moet worden op de groote zaak, de zamenstelling van de regterlijke magt en het beleid der justitie; en dat thans de min belangrijke bedenkingen, waarop nog nader vóór de invoering bij herziening kan worden gelet, geenen invloed op de tegenwoordige beslissing behooren uit te oefenen. Ik zal voor de wet stemmen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

Men moet hier tegen aan, dat het ... moet worden ... en dat men daarom, dewijl het hoog ... bestaat, ...

Na deze soorts van eenige hoofdstukken ... zal ... op de tafel, aan de ...

Ik beschouw de regtsmagt en regtsgeregtheid ... met ...